

den. Lodsreguleringsfonden vil således fremover skulle stille fartøjer, bygninger, materiel m.v. til rådighed for de enkelte lodserier, og det bliver Lodsreguleringsfonden, der træffer beslutning om, hvilket materiel og i hvilket omfang det skal stilles til rådighed. Lodsreguleringsfonden vil ud fra almindelige forretningsmæssige principper selv kunne afgøre, om fonden skal eje eller leje det materiel, som skal stilles til rådighed for lodserierne. Lodsreguleringsfonden vil desuden kunne indlede et nærmere samarbejde med andre dele af Farvandsvæsenet om fælles udnyttelse af materiellet. Det vil være naturligt, at Lodsreguleringsfonden i en overgangsperiode tilbyder de lodser og særfonde, som i dag stiller materiel til rådighed for lodserierne, at leje dette materiel for en rimelig betaling.

I forbindelse med samling af den økonomiske kompetence i Lodsreguleringsfonden er det fundet naturligt at delegere adgangen til at fastsætte antallet af lodserier og disses placeringer samt lodseriernes lodsningsområder til farvandsdirektøren. Ligeledes delegeres beføjelsen til at fastsætte antallet af lodser. Farvandsdirektøren – der bestyrer Lodsreguleringsfonden – får herved den koordinerende myndighed, der skal sikre en optimal udnyttelse af lodsvæsenet og dets ressourcer. Bestemmelsen, om at sådanne ændringer først kan finde sted efter indhentet udtalelse fra Lodsrådet, bibeholdes.

Endelig tilsikrer lovforslaget, at der tages højde for den teknologiske udvikling i form af at skabe mulighed for at opkræve betaling for anden sejladsvejledning end lodsningsvejledning. Allerede i dag er der etableret skibsmeldesystemer, således at skibe, der melder sig til en lodsstation pr. radio og derfra modtager en sejladsvejledning, på visse strækninger er fritaget for lodstvang. Oprettelse af sådanne skibsmeldesystemer må forventes at blive mere udbredt. Sådanne systemer vil dels belaste lodsvæsenet med udgifter til opretholdelse af vagmandskab, som giver sejladsvejledning, og dels medføre, at lodsvæsenet mister indtægter fra skibe, der ved at benytte sejladsvejledningssystemer bliver fritaget for at benytte lods. Da sejladsvejledningssystemerne ikke medfører den samme udgift pr. skib for lodsvæsenet som en lodsningsvejledning, vil betalingen blive mindre end den, som skibet skal betale, hvis det sejler med lods ombord. Bestemmelsen er affattet således, at den foruden skibsmeldesystemer også vil kunne danne hjemmel for opkrævning af betaling i forbindelse med andre former for fremtidig sejladsvejledning.

4. Lovforslaget vil bl.a. medføre mulighed for en bedre udnyttelse af det materiel, som lodsvæsenet benytter, mulighed for at gennemføre takstforhøjelser,

som udelukkende vil komme Lodsreguleringsfonden til gode, ligesom lovforslaget vil effektivisere beslutningsprocessen. Sammen med den rationalisering af lodsvæsenets struktur, som i øjeblikket finder sted, vil loven derfor medføre væsentlige besparelser for statskassen til dækning af Lodsreguleringsfondens underskud i de kommende år. Der er ikke foretaget beregninger over, hvor store de besparelser vil blive, da sådanne beregninger forudsætter kendskab til lodsbenyttelsen fremover. Det forventes, at besparelsen vil blive af en størrelsesorden, så lodsvæsenet vil blive selv bærende og desuden vil betale af på den gæld til statskassen, som er oparbejdet siden 1979.

5. Den 14. december 1988 fremsatte industriministeren lovforslag nr. L 140 til lov om tilsyn med firmapensionskasser. Forslaget blev 1. behandlet i Folketinget den 13. januar 1989 og er nu under udvalgsbehandling i Folketingets Erhvervsudvalg. Såfremt forslaget vedtages, er det muligt, at der skal oprettes en lukket pensionskasse, som omfatter pensionerede og tjenstgørende lodser, som har været ansat ved København Lodseri før 1. april 1979 samt disses enker. Skal en sådan lukket pensionskasse oprettes, vil Lodsreguleringsfonden blive påført en udgift på knap 70 mio. kr. det pågældende år. Nærværende lovforslag vil ikke kunne skabe basis for forbedring af Lodsreguleringsfondens økonomi i en sådan grad, at Lodsreguleringsfonden umiddelbart vil kunne afholde denne udgift. Udgiften vil således medføre træk på Lodsreguleringsfondens konto hos den danske stat. Udgiften vil imidlertid blive modsvaret af nedgang i udgifterne til pensionsydelse i de efterfølgende år, hvorfor det må forventes, at Lodsreguleringsfonden vil tilbagebetale det pågældende beløb til den danske stat.

6. Dansk Lodsforening har modtaget statsrevisorernes beretning nr. 4 1987 om Lodsreguleringsfonden.

Dansk Lodsforenings bestyrelse har på et møde den 18. januar 1989 taget skarpt afstand fra lovforslaget og bl.a. udtalt:

»Foreningen er sikker på, at de allerede foretagne foranstaltninger sammen med udmøntningen af de igangværende bestræbelser i henhold til gældende lov vil give det ønskede resultat for såvel Reguleringsfondens økonomi som for dansk lodsvæsen som helhed og vel at mærke uden de uheldige følger af den øgede bureaukratisering og centrale styring som forslaget er udtryk for.«

Repræsentanter for rederiforeningerne udtalte sig på et møde i Lodsrådet den 18. januar 1989 ikke imod lovforslaget, men gav udtryk for bekymring om, at lo-